

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Харачка Геннадія Тимофійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 148 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
19 листопада 2013 року
№ 53-у/2013

Справа № 2-56/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого, доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Харачка Геннадія Тимофійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 148 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Харачко Г.Т. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 148 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс) в аспекті такого питання: з якого дня має обчислюватися місячний строк для застосування дисциплінарного стягнення – з дня, коли про проступок дізнався власник або уповноважений ним орган, який має право на застосування дисциплінарного стягнення, чи з дня, коли проступок виявлено посадовою особою, до обов'язків якої належить контроль за дотриманням трудової дисципліни; а також скасувати рішення судів загальної юрисдикції першої, апеляційної та касаційної інстанцій, якими йому відмовлено в поновленні на роботі і знятті дисциплінарного стягнення, а справу направити на новий розгляд.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини першої статті 148 Кодексу автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами касаційної інстанції, що призвело до порушення його права бути захищеним державою від незаконного звільнення, гарантованого частиною шостою статті 43 Конституції України. На підтвердження цього до конституційного звернення додано копії ухвал судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України від 19 липня 2000 року та колегії суддів судової палати в цивільних справах Верховного Суду України від 14 листопада 2003 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 7 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має міститися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є

наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не долучив копій рішень судів, які підтверджують неоднозначне застосування судами положень частини першої статті 148 Кодексу. Ухвалою судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України від 19 липня 2000 року у справі № 6-124п00, на яку Харачко Г.Т. посилається як на приклад неоднакового застосування одних і тих самих норм матеріального права в аналогічних правовідносинах, скасовано рішення судів попередніх інстанцій з передачею справи на новий розгляд до суду першої інстанції, який постановив ухвалу про припинення провадження у справі у зв'язку з відмовою позивача від позову і прийняттям цієї відмови судом.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим статтями 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у цій частині згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Крім того, суб'єктом права на конституційне звернення заявлено клопотання щодо скасування рішень судів загальної юрисдикції з направленням справи на новий розгляд, що відповідно до статті 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не належить до повноважень Конституційного Суду України і є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження згідно з пунктом 3 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Харачка Геннадія Тимофійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 148 Кодексу законів про працю України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим цим законом, та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ